

УДК 338.242.4:316.422**С.М. Грiневська**, канд. екон. наук
Інститут економіки промисловості

СОЦІАЛЬНА ОРІЄНТАЦІЯ ЕКОНОМІКИ ЯК ЕКОНОМІЧНА ВЕРСІЯ СОЦІОЕКОНОМІКИ

Розглянуто проблеми державного регулювання соціальної орієнтації економіки з позицій соціоекономіки. Визначено спільні концептуальні основи соціальної орієнтації економіки та соціоекономіки та їх відмінності. Запропоновано спільні економічні підходи до визначення взаємозв'язків соціоекономіки та соціальної орієнтації економіки.

Ключові слова: соціоекономіка, соціальна орієнтація економіки, державне регулювання соціальної орієнтації економіки

Новітні підходи до вивчення наук різновекторної спрямованості потребують досліджень, які синтезують ідеї та результати декількох наук. Такою актуальною дисципліною в теперішній час є соціоекономіка – наукова дисципліна, що синтезує ідеї та результати соціальних, економічних, політичних, правових наук тощо. Міжнародною спільнотою розвиток соціоекономіки (SASE), щільно пов'язаний з економічною наукою, яка має вирішувати відповідний комплекс практичних завдань з економічної оцінки зв'язків між економікою та суспільством. Міждисциплінарні підходи соціоекономіки дозволяють глибше досліджувати економічні проблеми та пропонувати шляхи їх вирішення. Такими актуальними питаннями є проблеми державного регулювання соціальної орієнтації економіки.

Сучасні соціально-економічні трансформації в Україні мають на меті формування соціальної держави, де основним засобом підвищення ефективності суспільного виробництва і зростання добробуту населення повинна бути соціальна орієнтація економіки. Соціально орієнтовану ринкову економіку як особливу модель регульованої економіки характеризує набір таких соціально-економічних інститутів, які обумовлюють функціонування всіх елементів цієї системи в напрямі досягнення цілей соціальної справедливості, захищеності, високого рівня і якості життя. Актуальність питання державного регулювання соціальної орієнтації економіки зростає в сучасних умовах економічної кризи, яка негативно впливає в середньо- і довгостроковому періодах на економічну активність і на зростання добробуту населення. Зарубіжний досвід провідних країн світу свідчить про доцільність підвищення ролі держави, конкретизації її функцій у реалізації соціальної політики і розши-

рення діапазону соціалізації економіки. Саме формування та функціонування соціально орієнтованої економіки обумовлює подальший оптимістичний сценарій розвитку країни. У зв'язку з цим актуальною є проблема визначення пріоритетних напрямів та вдосконалення механізмів державного регулювання процесів соціальної орієнтації економіки. Також викликають інтерес питання щодо спільних концептуальних основ соціоекономіки та проблем соціальної орієнтації економіки, особливо при сучасних важливих теоретичних досягненнях у сфері соціоекономіки, в якій запропоновано новітні пояснення щодо економічних процесів [1].

Проблеми соціоекономіки та соціальної орієнтації економіки досліджено такими українськими вченими, як О. Амоша, В. Геєць, В. Гришкін, М. Долішній, Ю. Зайцев, О. Новікова, М. Чумаченко, відомими представниками російської науки – Л. Абалкін, Є. Аврамова, А. Бузгалін, І. Діскін, Т. Заславська, В. Іноземцев, Н. Рімашевська, В. Слезингер, Ф. Бородкін, А. Сурін, М. Шабанова, та такими зарубіжними вченими, як D. Coleman, K. Murphy, G. Becker, R. Posner, F. Mixon, K. Upadhyaya, A. Etzioni, M. Piore, D.H. Wrong, W. Streeck, J.R. Hollingsworth, P. Abell, F. Fukuyama, C. Trigilia [2; 3; 4; 5; 6]. Незважаючи на значну кількість наукових досліджень з цих питань, недостатньо дослідженими залишаються питання державного регулювання соціальної орієнтації економіки та визначення пріоритетних напрямів його запровадження з позицій соціоекономіки.

Метою статті є визначення теоретичних проблем державного регулювання соціальної орієнтації економіки та соціоекономіки, їх спільних концептуальних основ та відмінностей. Соціоекономіка як науковий напрям розвивається паралельно до економічної соціології, теоретиками якої є G. Becker, K. Murphy, R. Posner, F. Mixon [7; 8], у той же час соціоекономіка пропонує міжпарадигмальну схему (pattern) дослідження на засадах синтезування різних підходів, які розробляють A. Etzioni, J. R. Hollingsworth, M. Piore, M. Satin, D. Wrong [9; 10; 11; 12; 13]. Російські вчені Ф. Бородкін, М. Шабанова бачать специфіку соціоекономіки в тому, що в економічних відносинах значну роль відведено соціальним чинникам. Вони визначили, що міждисциплінарна версія соціоекономіки, яку позиціонує на теперішній час Society for the Advancement of Socio-Economics (SASE), має обмежені пізнавальні і прикладні можливості. Тож ці дослідники наголошують на вивченні соціоекономікою двосторонніх зв'язків між економічними та соціальними чинниками відтворення господарських систем з обов'язковою економічною оцінкою цих зв'язків [14; 15; 16].

Новаторськими науковими працями із соціоекономіки, в яких застосовано економічну логіку до вивчення новітніх соціальних процесів і визначаються межі економічного підходу до соціальних досліджень, є праці лауреата Нобелівської премії з економіки Г. Беккера [7; 8], які обґрунтовано і логічно узагальнюють деякі теоретичні розробки стосовно соціальної орієнтації економіки.

Важливість наукового напрямку з вивчення проблем соціальної орієнтації економіки підтверджується значною кількістю наукових розробок даної спрямованості. Різноманітність наукових підходів до змісту і сутності соціальної орієнтації економіки та правова нерегламентованість дій стосовно її досягнення обумовлюють подальше проведення теоретичних узагальнень щодо категоріального апарату, який використовується при розкритті процесів регулювання соціального та економічного розвитку з пріоритетністю досягнення соціальних цілей.

Соціальні чинники значно впливають на розвиток економіки сучасної України. Вони виявляються в різних сферах економіки, призводять до зміни структури суспільних потреб і видів економічної діяльності. За наявності характерних ознак соціалізації економіки в Україні дані процеси мають не-системний та нерегульований характер. Це потребує державного регулювання таких процесів і запровадження принципів соціальної ринкової економіки. Україна набула статусу держави з ринковою економікою з 2005 р. Світовий досвід свідчить, що ефективної ринкової економіки без державного втручання не існує. Змінюються тільки цілі, завдання, обсяги і форми регулювання. Більшість сучасних доктрин визначають процес ринкового регулювання як такий, що обумовлює виникнення протиріччя між досягненням економічних та соціальних цілей. Пошук моделі господарювання, яка б відповідала одночасно потребам ефективного економічного та соціального розвитку, збалансованого їх взаємозв'язку та взаємодії, визначив необхідність створення соціально орієнтованої економіки, метою якої є забезпечення економічного розвитку та економічного зростання за умов досягнення стратегічних соціальних цілей.

Основні ознаки соціальної орієнтації економіки є предметом дискусій науковців та фахівців. Вони зводяться до характеристик взаємодії економічної та соціальної сфер із додержання вимог збалансованості, безпеки, ефективності та розвитку. Теоретичні узагальнення дозволили обґрунтувати сутність авторських визначень понять. Соціально орієнтованою економікою є система господарювання, підпорядкована досягненню соціальних інтересів особистості, суспільства, держави при додержанні вимог безпеки, ефективного та збалансованого розвитку в економічній та соціальній сферах [17]. Соціальна орієнтація економіки це діяльність, яка забезпечує процес становлення та функціонування соціально орієнтованої економіки шляхом ринкової самоорганізації за умов регулюючої ролі держави [17]. Державне регулювання соціальної орієнтації економіки забезпечується діяльністю органів законодавчої, виконавчої влади та місцевого самоврядування, яка спрямована на подолання та попередження виникнення економічних та соціальних ризиків, на досягнення збалансованості в реалізації економічних та соціальних інтересів, створення умов для ефективного економічного та соціального розвитку [17].

У Конституції та законодавстві України про національну безпеку, державну регіональну політику, соціальні стандарти та державні соціальні гарантії тощо простежуються певні положення, що регламентують соціальну орієнтацію економіки. Однак у законодавчому та нормативно-правовому забезпеченні взаємозв'язку економічної та соціальної політики все ж відсутній цілісний правовий механізм, який узгоджував би процеси управління соціальною орієнтацією економіки. Аналіз змісту програм діяльності урядів України, звернень Президента України до Верховної Ради України за роки незалежності свідчить про наявність потреби управління соціальною орієнтацією економіки. У проектах Концепції соціальної держави України, Концепції переходу України до сталого розвитку також існують положення щодо необхідності забезпечення соціальної орієнтації економіки. І все ж у цілому правове забезпечення процесу соціальної орієнтації економіки є несистемним та відзначається незбалансованістю.

Зарубіжний досвід досягнення високих соціальних стандартів життя населення за наявності розвинутої ринкової економіки свідчить про можливість його зваженої адаптації для формування механізму забезпечення соціальної орієнтації економіки в Україні, враховуючи сучасні економічні реалії. Досвід країн Європейського Союзу із соціально орієнтованою економікою демонструє доцільність застосування до умов України, передусім, німецької моделі функціонування держави соціального типу в напрямі створення умов та можливостей забезпечення високої трудової, соціальної, підприємницької активності працівників, підприємців та суспільства в цілому. Шведська модель має значення для України в контексті формування та розвитку людського капіталу. Можливість сприйняття шведської і німецької моделей для умов України визначається тим, що вони знімають традиційне протистояння економічних та соціальних цілей через ринкові відносини та державне регулювання, яке забезпечує їх органічну єдність і відповідає управлінським традиціям України – високій економічній і соціальній ролі держави. Отже, концептуальна та правова база щодо забезпечення соціальної орієнтації економіки має виходити з позитивного досвіду розвинутих країн, реалізації національних інтересів в економічній та соціальній сферах та вимог інтеграції до кращих світових систем.

Державне регулювання соціальної орієнтації економіки передбачає застосування критеріїв і показників, стандартів та гарантій, які визначають безпечний стан функціонування економіки та суспільства і сприяють формуванню умов для економічного та соціального розвитку. Його здійснення стає можливим при використанні граничних соціально-економічних показників, недотримання яких обумовлює негативний вплив соціальних чинників на розвиток економіки. Система критеріїв та індикаторів має визначати досягнення цілей соціальної орієнтації економіки та бути спрямованою на забезпечення можливостей вимірювання, відстеження її розвитку та здійснення оцінки

ефективності реалізації заходів. Для виявлення ризиків у процесі досягнення соціальних та економічних цілей доцільно здійснювати аналіз співвідношень соціальних витрат та забезпечення економічного зростання за такими показниками, які найбільш точно характеризують стан і тенденції соціальної орієнтації економіки, та розробку економіко-статистичних моделей, які розкривають взаємозв'язок між обсягом ВВП (у фактичних цінах як узагальнюючого макроекономічного показника кінцевого виробництва), у тому числі на душу населення, і такими показниками, які надають можливість оцінити соціальну орієнтацію економіки. До них належать: витрати зведеного бюджету на соціальні заходи; фонд оплати праці; інвестиції в основний капітал; середньорічна вартість основних фондів. Пріоритетні напрями державного регулювання соціальної орієнтації економіки визначають соціальні цілі та шляхи їх досягнення та передбачають: орієнтацію вітчизняного виробництва на соціальні потреби населення; раціоналізацію структури державних витрат на соціальні цілі з урахуванням вимог економічного зростання, соціальної виваженості бюджету, соціального спрямування його видатків; застосування державного та регіонального соціальних бюджетів при формуванні та впровадженні стратегій та програм розвитку.

Формування та реалізація механізмів ефективного здійснення державного регулювання потребує: затребування відповідальності суб'єктів господарювання та громадян за правові порушення в економічній, соціальній та трудовій сфері; запровадження системи договірних відносин між центром і регіонами щодо економічного та соціального регіонального розвитку; запровадження державної фінансової підтримки стимулювання розвитку регіонів, забезпечення процесу подолання депресивності регіонів; запровадження в критеріях оцінки діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування показників людського та соціального розвитку; соціалізації складових економічної політики (інвестиційної, цінової, податкової, бюджетної, грошово-кредитної, структурної тощо); формування умов інтеграції України до кращих світових розвинутих соціально-економічних систем.

Досягнення стратегічних пріоритетів соціальної орієнтації економіки можливе за наявності відповідної правової бази, яка регламентує процеси забезпечення всебічної безпеки та гідний рівень життя населення. Для усунення недоліків чинної нормативно-правової бази щодо досягнення збалансованості економічних та соціальних інтересів пропонується внести зміни та доповнення до Закону України "Про основи національної безпеки України" та Стратегії національної безпеки України. Вони передбачають усунення ізольованості двох підсистем – економічної та соціальної безпеки – та регламентацію правових положень, які визначають їх взаємодію. Такі зміни мають включати: забезпечення ефективного поєднання економічної свободи та державного регулювання економіки щодо соціальної спрямованості економічних реформ; своєчасне подолання протиріч у досягненні економічних та соціальних цілей

через запровадження механізмів урегулювання із застосуванням відповідних показників економічної та соціальної безпеки; запровадження в оцінці ефективності діяльності органів державного та регіонального управління показників досягнення економічної та соціальної безпеки.

Послідовність формування концептуальних засад соціальної орієнтації економіки та зміст її головних складових, які обумовлюють пріоритетні напрями державного регулювання соціальної орієнтації економіки визначають цільові соціальні орієнтири, зміст соціально-економічної політики та механізми досягнення цілей, а саме: дотримання вимог економічної та соціальної безпеки; підвищення рівня та якості життя населення; забезпечення ефективного використання трудового потенціалу; створення умов для продуктивної праці, трудової, підприємницької, інноваційної активності; створення сприятливих умов формування середнього класу; накопичення людського та соціального капіталу; створення економічних механізмів запровадження системи державних соціальних стандартів та соціальних гарантій, упорядкування чинної системи соціальних гарантій та пільг. У цьому сенсі соціоекономіка та соціальна орієнтація економіки схожі за економічним підходом до визначення схожих взаємозв'язків і закономірностей, а відмінністю від інших економічних наук є більш широкий предмет дослідження, який враховує багато показників та індикаторів та їх взаємозв'язків.

ВИСНОВКИ. Соціоекономічна парадигма перебуває в стадії становлення та активно досліджується науковою спільнотою [1–16, 18–20]. Обмеження соціоекономіки з економічної точки зору є в тому, що:

- необґрунтовано не береться до уваги зворотна дія економічних змінних на соціальні, що зумовлює невиявлення реальних взаємозв'язків і закономірностей функціонування і розвитку економіки і суспільства на різних рівнях;
- діапазон незалежних показників соціоекономіки поступово звужується за рахунок виключення економічних чинників, на даний час залежною змінною є економічна, а всі незалежні змінні – неекономічні [9], що обумовлюється міждисциплінарністю науки.

Формування системи державного регулювання процесів соціальної орієнтації економіки має здійснюватися через вплив держави на соціально-економічний розвиток з метою досягнення соціальних цілей при запобіганні виникненню та прояву економічних і соціальних небезпек. Це обумовлює реалізацію пріоритетних напрямів державного регулювання соціальної орієнтації економіки, які включають створення умов та можливостей для людського розвитку, високого рівня і якості життя; гідної і продуктивної праці, трудової, підприємницької та інноваційної активності; накопичення людського і соціального капіталу; формування середнього класу; соціального захисту. Ці напрями вдосконалення державного регулювання соціальної орієнтації економіки спрямовані на досягнення соціальних цілей та обумовлюють формування відповідних заходів, які визначають механізми їх реалізації.

Соціоекономіка та соціальна орієнтація економіки мають спільні *економічні* підходи до визначення взаємозв'язків і закономірностей, зокрема при використанні системи показників та індикаторів та оцінки їх взаємозв'язків. Подальші дослідження проблем соціоекономіки як самостійної науки має не тільки теоретичне, але і важливе прикладне значення, особливо при виробленні стратегій економічної політики та виявленні її взаємозв'язків з соціальною політикою. Розвиток соціоекономіки сприятиме глибшому осмисленню економічних і соціальних процесів, їх взаємозв'язку і взаємообумовленості, мобілізації соціальних ресурсів для прискорення темпів економічного зростання. В умовах постійного ускладнення господарського життя, прискорення темпів економічних та соціальних змін, зростання втрат від неврахованих взаємозв'язків між економічними і соціальними аспектами розвитку економічних і соціальних систем, росте потреба в міждисциплінарному підході в науці. Його застосування – важлива умова вирішення проблем соціальної орієнтації економіки як однієї з економічних версій соціоекономіки.

1. *Шабанова М.А.* Социэкономика и экономическая социология: точки размежевания и интеграции / М.А. Шабанова // Экон. социология. – 2005. – Т. 6. – № 5. – С. 12–27.
2. *Бородкин Ф.М.* Социэкономика / Ф.М. Бородкин // Обществ. науки и современность. – 2006. – № 4. – С. 122–136.
3. *Сурин А.В.* Социэкономика: от теории к парадигме / А.В. Сурин // Вестник Моск. ун-та. – 2009. – № 1. – С. 3–24.
4. *Fukuyama F.* Trust. The Social Virtues and the Creation of Prosperity / F. Fukuyama. – N.Y. : Free Press, 1996 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://ecsoc.msses.ru>
5. Carlo Trigilia answers ten questions about economic sociology // Economic Sociology: European Electronic Newsletter. 2005. Vol. 7. No. 1. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://econsoc.mpifg.de/current/7-1art8_print.asp
6. *Trigilia C.* Economic Sociology: State, Market, and Society in Modern Capitalism / C. Trigilia. – Oxford ; Malden, Mass. : Blackwell, 2002.
7. *Becker, Posner.* Uncommon Sense: Economic Insights, from Marriage to Terrorism / Becker, Posner [Електронний ресурс]. – Режим доступу : gbecker@midway.uchicago.edu
8. *Becker, Murphy.* Social Economics: Market Behavior in a Social Environment, 2000 / Becker, Murphy [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://uchicago.law.typepad.com/beckerposner/>
9. *Etzioni A.* Toward a New Socio-Economic Paradigm / A. Etzioni // Socio-Economic Review. – 2003. – № 1. – P. 105–118.
10. *Hollingsworth J.R.* Advancing the Socio-Economic Paradigm with Institutional Analysis / J.R. Hollingsworth // Socio-Economic Review. – 2003. – № 1. – P. 130–134.

11. Piore M. Society as a Precondition for Individuality: Critical Comments / M. Piore // *Socio-Economic Review*. – 2003. – № 1. – P. 119–122.
12. Satin M. Gathering of Savvy "Socio-economists" Challenges Traditional Economics / M. Satin (ed.) // *Radical Middle Newsletter*. – 2000. – March [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.radicalmiddle.com/x_socioecon.htm
13. Wrong D.H. Socio-Economics and Human Nature // *Socio-Economic Review*. – 2003. – №.1. – P. 122–125.
14. Бородин Ф.М. Социэкономика. После конца экономики / Ф.М. Бородин // *Общественные науки и современность*. – 2006. – № 5. – С. 141–154.
15. Шабанова М.А. Социэкономика как наука и новая учебная дисциплина / М.А. Шабанова // *Мир России*. – 2006. – № 4. – С. 94–115.
16. Шабанова М.А. Социэкономика: От парадигмы к новой науке / М.А. Шабанова // *Общественные науки и современность*. – 2006. – № 1. – С. 121–133.
17. Грiневська С.М. Напрями удосконалення концептуального забезпечення соціальної орієнтації економічних реформ / С.М. Грiневська // *Социально-экономические аспекты промышленной политики : сб. науч. тр. : в 3 т. / редкол.: Амоша А.И. (отв.ред.) и др. ; НАН Украины. Ин-т экономики промсти. – Донецьк, 2007. – Т. 1. – С. 265–272.*
18. Streeck W. Social Science and Moral Dialogue / W. Streeck // *Socio-Economic Review*. – 2003. – № 1. – P. 126–129.
19. Abell P. On the Prospects for a Unified Social Science: Economics and Sociology / P. Abell // *Socio-Economic.-Review*. – 2003. – № 1. – P. 1–26.
20. Swedberg R. New Economic Sociology: What Has Been Accomplished, What is Ahead? / R. Swedberg // *Acta Sociologica*. – 1997. – Vol. 40. – P. 161–182.

Додатковий список літератури

1. Shabanova M.A. Sociojekonomika i jekonomicheskaja sociologija: točki razmezhevanija i integracii / M.A.Shabanova // *Jekon. sociologija*. – 2005. – Т. 6. – № 5. – S. 12–27. [in Russian]
2. Borodkin F.M. Sociojekonomika / F.M. Borodkin // *Obwestv. nauki i sovremennost'*. – 2006. – № 4. – S. 122–136. [in Russian]
3. Surin A.V. Sociojekonomika: ot teorii k paradigme / A.V.Surin // *Vestnik Mosk. un-ta*. – 2009. – № 1. –S. 3–24. [in Russian]
4. Fukuyama F. Trust. The Social Virtues and the Creation of Prosperity / F.Trust. Fukuyama. – N.Y. : Free Press,1996 [Electronic resource]. – Mode of access : <http://ecsoc.msses.ru>.
5. Carlo Trigilia answers ten questions about economic sociology // *Economic Sociology: European Electronic Newsletter*.2005.Vol.7.No.1. [Electronic resource]. – Mode of access : http://econsoc.mpifg.de/current/7-1art8_print.asp.
6. Trigilia C. Economic Sociology: State, Market, and Society in Modern Capitalism / C. Trigilia. – Oxford; Malden, Mass. : Blackwell, 2002.

7. Becker, Posner. Uncommon Sense: Economic Insights, from Marriage to Terrorism / Becker, Posner [Electronic resource]. – Mode of access : gbecker@midway.uchicago.edu.
8. Becker, Murphy. Social Economics: Market Behavior in a Social Environment, 2000 / Becker, Murphy [Electronic resource]. – Mode of access : <http://uchicago.law.typepad.com/beckerposner/>.
9. Etzioni A. Toward a New Socio-Economic Paradigm / A. Etzioni // Socio-Economic Review. – 2003. – № 1. – P. 105–118.
10. Hollingsworth J.R. Advancing the Socio-Economic Paradigm with Institutional Analysis / J.R. Hollingsworth // Socio-Economic Review. – 2003. – № 1. – P. 130–134.
11. Piore M. Society as a Precondition for Individuality: Critical Comments / M. Piore // Socio-Economic Review. – 2003. – № 1. – P. 119–122.
12. Satin M. Gathering of Savvy «Socio-economists» Challenges Traditional Economics / M. Satin (ed.) // Radical Middle Newsletter. – 2000. – March [Electronic resource]. – Mode of access : http://www.radicalmiddle.com/x_socioecon.htm.
13. Wrong D.H. Socio-Economics and Human Nature // Socio-Economic Review. – 2003. – № 1. – P. 122–125.
14. Borodkin F.M. Sociojekonomika. Posle konca jekonomiki / F.M. Borodkin // Obwestvennye nauki i sovremennost'. – 2006. – № 5. – S. 141–154. [in Russian]
15. Shabanova M.A. Sociojekonomika kak nauka i novaja uchebnaja disciplina / M.A. Shabanova // Mir Rossii. – 2006. – № 4. – S. 94–115. [in Russian]
16. Shabanova M.A. Sociojekonomika: Ot paradigmy k novoj nauke / M.A. Shabanova // Obwestvennye nauki i sovremennost'. – 2006. – № 1. – S. 121–133. [in Russian]
17. Grinevs'ka S.M. Naprjamy udoskonalennja konceptual'nogo zabezpechennja social'noi' orijentacii' ekonomichnyh reform / S.M. Grinevs'ka // Social'no-jekonomicheskie aspekty promyshlennoj politiki : sb. nauch. tr. : v 3 t. / redkol.: Amosha A.I. (otv.red.) i dr. ; NAN Ukrainy. In-t jekonomiki prom-sti. – Donec'k, 2007. – T. 1. – S. 265–272. [in Ukrainian]
18. Streeck W. Social Science and Moral Dialogue / W. Streeck // Socio-Economic Review. – 2003. – № 1. – P. 126–129.
19. Abell P. On the Prospects for a Unified Social Science: Economics and Sociology / P. Abell // Socio-Economic Review. – 2003. – № 1. – P. 1–26.
20. Swedberg R. New Economic Sociology: What Has Been Accomplished, What is Ahead? / R. Swedberg // Acta Sociologica. – 1997. – Vol. 40. – P. 161–182.

Отримано 15.12.11

Гриневская С.Н., канд. экон. наук

СОЦИАЛЬНАЯ ОРИЕНТАЦИЯ ЭКОНОМИКИ КАК
ЭКОНОМИЧЕСКАЯ ВЕРСИЯ СОЦИОЭКОНОМИКИ

Рассмотрены проблемы государственного регулирования социальной ориентации экономики с позиций социэкономки. Определены общие концептуальные основы социальной ориентации экономики и социэкономки и их различия. Предложены общие экономические подходы к определению взаимосвязей социэкономки и социальной ориентации экономики.

Ключевые слова: социэкономка, социальная ориентация экономики, государственное регулирование социальной ориентации экономики.

Grinevska S.M., Candidate of economic sciences

SOCIAL ORIENTATION OF ECONOMY AS ECONOMICAL VERSION
OF SOCIOECONOMY

The problems of government control of social orientation of economy are considered from positions of Socio-Economic. General conceptual bases of social orientation of economy and Socio-Economic and their distinctions are certain. The general economic going is offered near determination of intercommunications of Socio-Economic and social orientation of economy.

Key words: social orientation of the economy, state regulation social orientation of the economy.